

L'Òmnium després dels Jocs

Josep Millàs, president d'Òmnium Cultural, manifesta en aquesta entrevista que, si el ministre de Cultura, Jordi Solé Tura, reconegués l'error de la versió valenciana de la Constitució, Òmnium consideraria d'invitar-lo a la Nit de Santa Llúcia.

Òmnium Cultural-Acció Olímpica va encetar la campanya més polèmica dels Jocs: Freedom for Catalonia. ¿Quina valoració en feu?

—Aquesta campanya aspira a fer conèixer Catalunya al món. Era una oportunitat única. Molta gent l'ha criticada perquè l'eslògan era en anglès, però és lògic que ho féssim en la llengua que actualment és més universal. Hi ha gent que també l'ha criticada perquè diuen que, de llibertat, ja en tenim. De llibertat individual a Catalunya n'hi ha en grau acceptable, però, de llibertat nacional, no, que no en tenim.

—¿Però com valoreu la campanya?

—Més que fer una valoració de la campanya el que cal és un balanç de la catalanització dels Jocs. En aquest sentit, la resposta de la ciutadania catalana a la campanya de les banderes al balcó —reconeixent les limitacions econòmiques— era inimaginable. Catalunya s'ha fet conèixer al món.

—¿Freedom for Catalonia tindrà continuïtat?

—Encara no ho tenim decidit, ¿però... per què no? Mentre Catalunya no tingui llibertat nacional, alguna cosa haurérem de fer.

—Quinze dies abans dels Jocs es va produir la ràtzia de detencions d'independentistes. En aquest context es va dir que la policia tenia ordre d'entrar i d'escorcollar la seu d'Òmnium Cultural. ¿Com hi vau reaccionar?

—Sembla que el jutge Garzón la va dictar i que en Martí Jusmet la va aturar. Reai:ment la policia no va rebre cap ordre, perquè l'hauria executada.

—¿Per què us sembla que

“Mentre Catalunya no tingui llibertat nacional, alguna cosa haurérem de fer”.

BARCELONA

volien escorcollar Òmnium Cultural?

—A Lleida un diari va dir que alguns dels detinguts eren membres d'Òmnium... Com podien ser socis del Barça. Era una manera de castigar-nos per l'actitud que hem pres en relació amb els Jocs.

—¿Quins objectius té ara Òmnium Cultural?

—Treballem sobre dos grans eixos: contribuir a la normalització lingüística i potenciar la consciència nacional, en el benentès que aquest últim punt sobrepassa l'àmbit clàssic d'una associació cultural. Superem la frontera de la cultura i la política, i ho fem perquè creiem que el país ho necessita.

—Aquests objectius pràcticament no han variat des de la fundació de l'entitat, el 1961. ¿Es mal senyal?

—Jo em sento continuador de la línia dels fundadors. Crec que la consciència nacio-

nal ha pujat molt. Per exemple, més de 100.000 persones van passar per Òmnium a recollir una bandera catalana durant el Jocs. Però en la qüestió de la llengua no sóc optimista. Hem de lluitar amb més força que mai.

—Òmnium ha estat un dels impulsors de les Bases de Manresa. ¿Creieu que la classe política les ha acollides bé?

—Òmnium ha estat el pal de paller de les Bases de Manresa, que van ser proclamades en un moment delicat. Potser en el pitjor moment, un mes abans dels Jocs. Per això l'atenció va ser pobra. A més, els Jocs han creat un clima de no compromís de la classe política —la treva olímpica—. Els partits fins ara se n'han desentès; diria més, els fan nosa, les Bases, perquè són massa agosarades. Suposo que se'n tornarà a parlar, perquè que set-centes entitats hagin donat

suport a un document reivindicant la sobirania i l'autogovern de Catalunya és una fita històrica.

—La voluntat de col·laborar amb les entitats culturals dels Països Catalans va propiciar la creació, el 1989, de la Federació Lluïl d'entitats dels Països Catalans. ¿Com està aquest organisme?

—Sempre hi ha hagut unes relacions excel·lents entre Òmnium Cultural, Acció Cultural del País Valencià i l'Obra Cultural Balear. Tenim un seguit de projectes, però el pressupost és molt limitat, de tres a quatre milions, que serveix per a mantenir l'estructura. La Federació va encara amb bolquers. Teníem esperances que el ministeri de Cultura ens donaria suport econòmic. Vam parlar amb el ministre Semprún i ens va prometre cent milions. I amb Solé Tura només hem rebut bones paraules. Però, aquesta ja és la política que segueix el ministeri de Cultura: fer perdre el temps, copets a l'esquena i res de concret. No tenim cap negativa, però tampoc cap resposta contundent sobre la taula.

—¿Creieu que hi ha afectat el conflicte que hi va haver amb el ministre pel sopar de la Nit de Santa Llúcia?

—Tot hi afecta. Com a president d'Òmnium dic que si el ministre Solé Tura, recollint el suggeriment del conseller Guittart, feia una declaració solemne sobre la traducció en valenciana de la nova Constitució, que és baldera, per nosaltres ja seria un factor positiu a l'hora de considerar la seva invitació a la Nit de Santa Llúcia.

Montse Serra